

Verlinden

Natuurlijk, ook met stenen
en kunstgras kun je een inkomen
bij elkaar sprokkelen, maar **er is ook
nog zoiets als beroepseer**

Ik weet niet of u weleens naar Rob de Tuinman op RTL kijkt. Dit programma trekt op het moment niet meer al te hoge kijkcijfers. Dat is tenminste mijn inschatting. Voor iemand die professioneel in het groen werkzaam is, is het nog steeds een eyeopener. Verlinden is in mijn herinnering al bijna langer op tv aanwezig dan de recent overleden koningin van de Nederlandse tv, Mies Bouwman en is voor mij nog altijd een held. Hij is al ouder dan mijn vader, maar ik krijg nog steeds energie van de manier waarop hij met tuinen bezig is. Natuurlijk weten we allemaal dat het programma van Rob de Tuinman tot op de laatste korrel koemest gesponsord is, maar het geeft desondanks een goed beeld van de manier waarop mensen kijken naar het probleem dat tuin heet. Dat vergeten wij natuurlijk weleens. Als hovenier ben je de hele dag

**Het vak van een hovenier heeft ook te
maken met het idee dat je mensen kunt
helpen om **gelukkig in hun tuin te
worden en verbinding kunt laten
maken met de natuur****

in de weer om tuinen te maken, te ontwerpen, te onderhouden en vorm te geven. Hoe anders is dat voor een consument. Die koopt een huis en krijgt daarbij een stukje grond waarbij de gemiddelde woestijn positief afsteekt als het gaat om vruchtbaarheid en uitstraling. 'Bouwsloop' is dan een beter woord dan 'tuin'. Dan moet die totaal onwetende en onzekere consument daar op

eigen kracht een mooie tuin uit destilleren. Nogal wiesde dat mensen dat als een probleem zien. Afgelopen zaterdag was het weer zover: Verlinden werd geroepen bij een nieuwbouwhuis en kreeg bij aankomst een lange lijst verzoeknummers: een terras, een overkapping, een stukje kunstgras, een plek om het leger kliko's te stallen en ja, ook een plekje waar wat verdwaalde planten in pot kunnen worden opgesteld. Alles behalve het recept voor een groene tuin, dus, en zeker geen tuin waarmee je in een van die garden glossy's komt die bij de Appie in het tijdschriftenrek liggen. Dat zijn momenten waarop ik weleens medelijden heb met hoveniers. Natuurlijk, ook met stenen en kunstgras kun je een inkomen bij elkaar sprokkelen, maar er is ook nog zoiets als beroepseer. Er is niks tegen kunstgras, maar dat is niet de reden dat jij hovenier bent geworden; dat heeft te maken met het idee dat je mensen kunt helpen om gelukkig in hun tuin te worden en verbinding kunt laten maken met de natuur. Hoe lastig dat is, bleek ook deze middag weer. Ik was op bezoek in Den Bosch bij een groot bedrijf, een prachtig chique en fonkelnieuw kantoor met een hippe baksteenarchitectuur. Maar wat een extreem zielige en absoluut niet-groene buitenruimte. Grote pleinen, een en al steen, en dan heel zielig een valse christusdoorn, *Gleditsia triacanthos* Skyline, die eigenlijk alleen maar uitstraalt: ik wil hier niet staan, ik wil hier niet wonen. Er wordt weleens geringschattend gedaan over programma's als dat van Verlinden en over hoveniers die te stellige tuinen maken. Maar zolang projectontwikkelaars en gemeentes met honderden miljoenen budget met droge ogen dit soort buitenruimtes aanbieden aan hun burgers, kijk ik op zaterdagmiddag liever naar Tuinman Rob dan nog een keer naar Den Bosch te gaan.

Be social

Scan of ga naar:

www.dehovenier.nl/artikel.asp?id=7-7409